

Lakk avd.

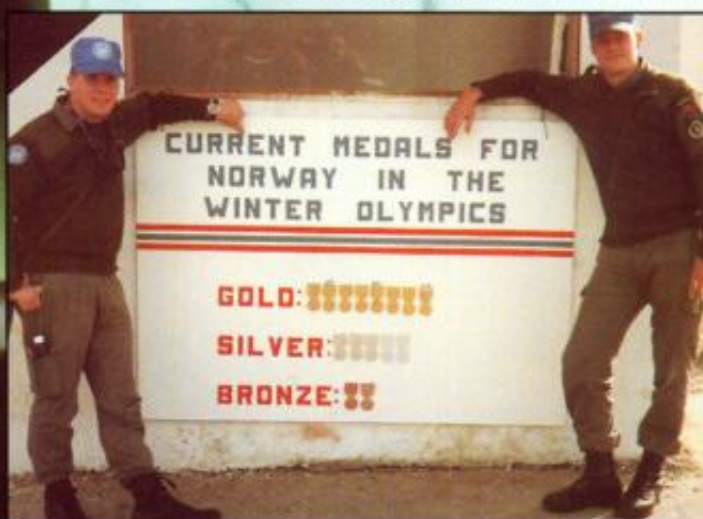

PAIN

SEC
LUKKET
AVD

Døra til lakken: «You enter here at own risk».

Fra venstre Lokander og Crook. Våre to løsemiddel-skadede lakkerere var raskt ute med sprayboksen når jubelbruset begynte i radioen. Foto: Ringstad.

Bakgrunnsbilde fra Lakken.
Foto : Slettnes.

Sambandstroppen kontingent XXXII

Troppssjef: Kapt.Søby Kjell-Arne
Verkstedleder: Lt. Stene Peter

Hvem var vi ? – Hva gjorde vi ? – Hvordan gjorde vi det ?

Veksleren, dette er NMC sine ører til omverdenen. De liker å kalle seg selv NMC-OPS. De har til oppgave å betjene sentralbordet i leiren, radionettet til kompaniet, samt å holde kontakten med UNIFIL-OPS og de andre avdelingene. Det er også de som betjener leirens intern-TV.

Disse var vekslerne i kontingent XXXII:

Korp. Hauge Kjell	Men. Andreassen Øivind
Men. Larsen Karl Petter	Men. Hauge Morten
Men. Bjørsvik Kurt	Men. Frøland Hans Ar

Kurt Bjørsvik, vekslerfantomet: «Hør etter, hør etter».

Samband, dette er gutta som har ansvar for sambandsutstyret, feks. radioer, telefoner etc. I tillegg til reparasjoner, var de mye ute på inspeksjoner ute i AO. Alle er teknikere, sivile eller militære. Oppgavene var mange og utfordringene likeså. Det var ikke alltid at resultatet var 100%, men som regel nært nok.

Disse overarbeidede menn var:

Fenr. Hovde Even (formann radio)	Men. Fossmann Ole-Kr. (feit radiorep)
Fenr. Sæther Finn (formann radio(viggo))	Men. Holst Karl Viktor (radiorep)
Korp. Helland Fred (radiorep(bola))	Men. Lofsberg Øyvind (telemek(loffen))
Men. Bjerknes Stian (radiorep)	

Karl V. Holst bak «testbenken».
Foto: Jørund Strømseng.

Svett inspeksjonsteam! Foto: Even Hovde.

4°C i Litanielven. Foto: Even Hovde.

Radar; reparasjoner, instruksjoner og inspeksjoner på personellradar og lysutstyr var deres hovedoppgave, men mesteparten av tiden gikk med til «dikking»!

Kjøpetrynene var :

Fenr.Strømseng Jørund H.(formann radar)

Fenr.Thunold Espen (instruktør radar)

Radarhodene
Esen og
Jørund.
(foto: Ståle)

Esen Thunold på
radarinspeksjon.
(foto: Tore Eggen)

El-optisk, dette er de karene som hadde ansvaret for alt av kikkerter og natt- observasjonsutstyr. De tilbrakte mye av tiden sin ute av leiren på diverse inspeksjoner og kurser i de andre avdelingene. Det var vel ikke alle turene som var like tjenestemessig.

De som satt inne i fredens oase i XXXII var:

Fenr. Skarbø, Nils Petter (Nippe), Men. Røe, Arnfinn (Bola II), Fenr. Eggen, Tore (Tore Tang).

Arnfinn og Tore ute på «dikk». (foto: Tore Eggen)

Nils Petter Skaarbo (ved kikkerten) på inspeksjon. (foto: Espen Thunold)

Til sist har vi **lagermannen** vår som har prøvd å lære oss lagerrutiner, han kan kanskje bekrefte at det ikke har vært like lett bestandig. Foruten å styre lageret vårt, så stod han også ansvarlig for innlevering av utstyr til rep. samt utlevering av forhåpentligvis ferdig reparert utstyr. Denne stakkars lagermann var: Men. Standal Steinar.

Dette var folkene som prøvde å holde sambandstroppen i kont. XXXII i gang. Det var ikke like lett bestandig, men samholdet og humøret var til stede hele tiden. (Bortsett fra da Karl Viktor sprengte scopet til Jørund.)

NORMAINTCOY

Den 1 mai 1994 vil Det norske verkstedkompaniet/FN eller Normaintcoy (NMC) feire 16 års jubileum for tilstedeværelse i UNIFIL.

Den første kontingenten kom hit 1. mai 1978 og bestod av 63 befal og menige. I dag teller kompaniet 163 befal og soldater, og er en av de avdelinger som har deltatt i UNIFIL siden opprettelsen i april 1978. NMC har hele tiden hatt tilholdssted like utenfor landsbyen Tibnine. Leirens navn er Camp Scorpion, et navn den fikk fra de små og delvis farlige skorpionene som dengang var å finne i leiren. Soldatene i den første kontingenten bodde i telt, og arbeidet under relativt primitive forhold. I dag er Camp Scorpion en av de beste leirene i UNIFIL. Det finnes tilstrekkelig med verksted-haller, haller for reservedeler og forlegninger med enkeltrom både til befal og menige.

NMC er selvadministrert, under direkte kommando av Force Commander, og har det administrative ansvaret for norsk personell i FMR/Norplatoon, Norcontico

og Senior UNIFIL Representative Beirut.

Essensen i NMCs mange oppgaver er:

- utøve 2- og 3 linjes vedlikehold på kjøretøy av ulike typer, generatorer, sambandsutstyr, elektronisk- og elektrooptisk utstyr
- forsyne og lagre reservedeler til eget bruk og for alle avdelinger i UNIFIL
- foreta bergning av kjøretøyer og løfting av tung last ute på posisjonene (T-walls, generatorer etc.)
- gjennom instruksjon-, inspeksjon- og reparasjonslag støtte alle avdelinger i UNIFIL
- gi humanitær støtte/rådgiving til den lokale befolkning i samarbeid med Chief Humanitarian Officer i UNIFIL HQ
- ansvar for sikkerheten i eget område.

TIBNINE er en landsby med ca. 5000 innbyggere, og har funksjon som et regionalt senter i Sør-Libanon. Landsbyen ble grunnlagt for omlag 900 år siden, og vokste fram omkring en korsfarerborg, «Tibnine Castle», som dengang var meget viktig og strategisk plassert i Midt-Østen.

Bjørn Kåre Amdal
Lt/Velferdsosoffiser

Etter et stort slag ved Haifa, Israel (Palestina) ble den i 1189 et krigsbytte til den arabiske prinsen Salahal Din. Siden ble festningen erobret av en egyptisk konge, og egypterne brukte den som sitt hovedkvarter fram til 1516, da tyrkerene okkuperte Libanon og resten av Midt-Østen. Tyrkerene ble i området i 400 år. I 1920 kom den franske hæren til Libanon. De brukte festningen som et bataljonhovedkvarter fram til 1943, da Libanon fikk sin uavhengighet. Den libanesiske hæren overtok så festningen og brukte den som observasjonspost fram til 1976, siden har festningen ligget brakk. Tibnine har siden 1975 vært det vi i Norge ville kalle en lagtingsby og dekker regionen fra Saida til den israelske grensen. Byens befolkning er hovedsakelig shiia-muslimer, med unntak av ca. 300 gresk-katolske kristne. Landbruket er den mest inntektsbringende næring i Tibnine. Det er også en god del som livnærer seg av forretningsvirksomhet, bygningsarbeid og sykehuset.

Mobil Verksted Tropp

Tekst og regi:

**Bjørn Arild Hansen og
Stig Tore Kvam**

Mobil verksted tropp ble opprettet i kont XXX og har med andre ord vært operativ i tre kontingenter. Mobiltroppen består av to seksjoner, som er instruksjon/inspeksjon lag og en bergningsseksjon. Troppen

består av; troppsjef, fire formenn og tolv korp/menige, pluss en formann og fem korp/menige i bergningsseksjonen.

Insp/instr lagene har som hovedoppgave å inspiserer UN kjøretøy i forbindelse med Force Commander's inspection og ved Deputy Force Commanders Follow up inspection, samt gjennomføre kjøreopplæring på tunge og lette kjøretøy og VAB i samtlige avdelinger i UNIFIL. Insp/instr lagene besøker også de forskjellige avde-

lingene ukentlig for å gi støtte og veiledning på verkstedssiden med tanke på 14.dagers vedlikehold og service.

Bergningsseksjonen har hovedansvar for bergning av materiell i UNIFIL samt at de utfører løfteoppdrag i avdelingene. De bistår også sivilbefolkningen med bergnings- og løfteoppdrag. Troppen har også et nært samarbeid med MP i forbindelse med trafikkkontroller på veiene i UNIFIL's AO.

Bak fra venstre: Jan Helge Einan, Cpl Willy Larsen, Åsmund Hage, Cpl Erling Tverbakk, Fenrik Thore Holsen, Sverre Martinsen, Kaptein John Johansen, Bjørn Wiggo Wåler, Arne Bakken, Ståle Bråten, Fenrik John Jansson, Terje Mangerud, Fenrik Pål Hansen, Løytnant Roar Ysland, Dag Erik Ronvik. Foran fra venstre: Jan Egil Stuberg, Morten Urvik, Cpl Tor Hansen, Cpl Stig Tore Kvam, Cpl Hans Petter Lundbakk, Joar Sølberg, Løytnant Geir Kviterud, Hans Christian Bleuenfeldt, Bjørn Arild Hansen.

Her er instruksjonslaget i gang med instruering i daglig vedlikehold av lette og tunge kjøretøy.
Foto 1, t.v.: Bjørn Arild Hansen og Tor Hansen. Foto 2, t.v.: Stig Tore Kvam og Bola Brother.

Mon tro om fire inspektører er nok for å finne pellepinnen?
(her representert fra v.bak Jan Egil Stuberg, Erling Tverbak,
fra v.foran Bjørn Viggo Wåler, Morten Urvik.)

I THINK I GET THE POINT SIIIIIIIR!
Fra venstre: Ram-ram Sati og Stig Tore Kvam

ARE YOU SURE YOU
UNDERSTAND THIS
«BOLA BROTHER»

Til venstre: Bola Brother
og Stig Tore Kvam.

FOR THE 10th TIME!
YES, I GET THE
POINT, SIR!

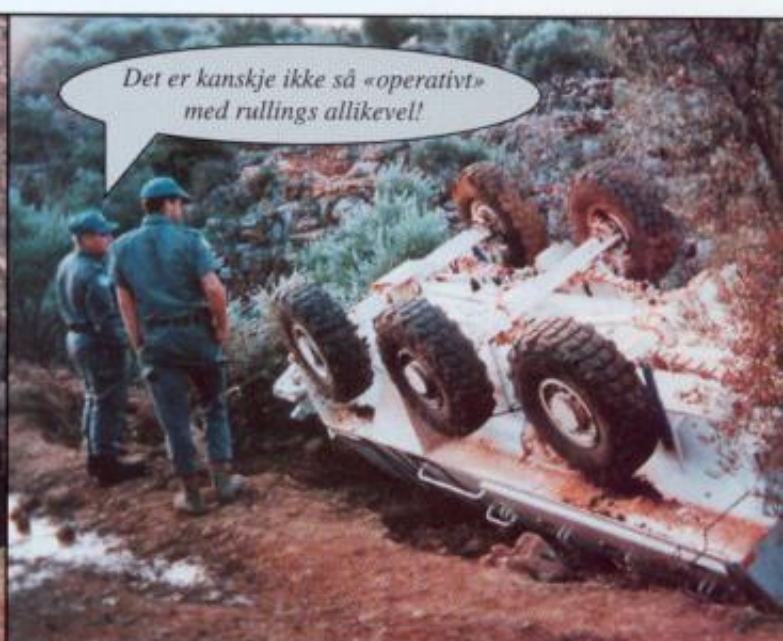
Ved kjøreopplæring er UN's offisielle tegnspråk veldig viktig å kunne. Dette for å avverge store TS'er på biler, byer og landsdeler osv. (her veives det og pekes av Tor Hansen og Jan Helge Einan)

ØVELSE RUNDKJØRING! Når man er vant til å dra i høyre eller venstre øre på kamelen for å svinge den til de respektive sider, er det viktig å være i trygge omgivelser. (langt utenfor alferdsvei)

Bergninga må ofte berge franske kjøretøy etter de har prøvd å måle krefter med moder jord. (med vondt skal vondt fordrives)

Det er kanskje ikke så «operativt» med rullings allikevel!

Ja, det endte med at gutta fra NORBATT måtte ringe våre «tøffe karer» fra Rec Sec for å få faglig hjelp.

De tøffe karene som røyker «rullings» hjelper gjerne til med bergnings- og løfteoppdrag for sivilbefolkningen og det offentlige i Libanon.

FMR

**THE FMR IS TO DEMONSTRATE AN
INTERNATIONAL WILLINGNESS TO RESIST ATTEMPTS
BY FORCEFUL MEANS TO PREVENT UNIFIL FROM
DISCHARGING ITS DUTIES.**

(foto: Jorn Hardy)

NORPLATOON XXXII

Jo Petter Ydstie, Lt., Tr sjef

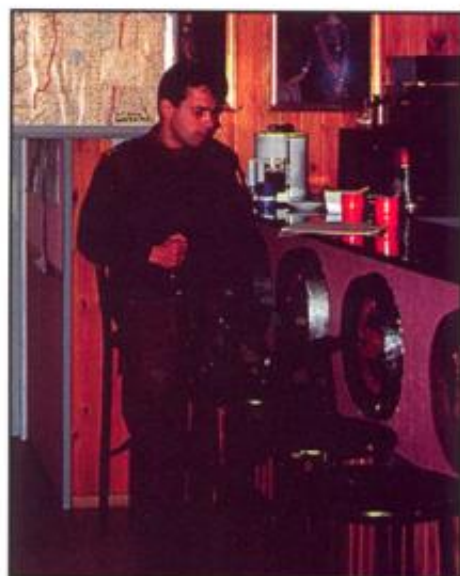
Norplatoon er en del av UNIFIL's mobile utrykningsstyrke. I tillegg til den norske troppen, er det en tropp fra Fiji, Ghana, Nepal, Finland, Irland, samt et forsyningslag fra Sverige. Daglig settes det opp to beredskapstropper hvor soldater fra de overnevnte nasjoner blandes sammen. Dette fungerer ikke alltid like bra, først og fremst på grunn av språkproblemene.

Norplatoon kontingent XXXII så dagens lys 1. november 1993. Hele ni mann møtte frem. Etter nytt innrykk, 200 tellerskritt og en del ufine ord, var personellet på plass. Utdanningsperioden var i gang.

Forsikringsordninger, politiske forhold og mørkeskyting går nok fort i glemmeboka. Men skytingen på Steinsjøen husker vi. Alle var enige om at det hadde vært en fin tur.

Etter rotasjon 23. november med påfølgende rotasjonstrening var vi operative. Kontingenten har så langt vært preget av skyting, sprengning og endel indre motsetninger i Camp Grotle.

Det vil nok variere hva den enkelte sitter igjen med av minner, men noe vil alle huske; «Shamira versus Fatima», «1-20E», «MP-kontroll av Ghanesere», «Transporttjenesten», «Julaften», «Dyret», «Frode og Magne», «Geværmannsafari», «Damene i NMC».

Det har så langt vært morsomt og interessant å tjenestegjøre i Norplatoon. Alle har vi vel fått erfare at det gamle barneverset «inni er vi like, men det er utenpå» også gjelder i FMR. Til slutt vil jeg ønske alle lykke til i det tomme sivile intet.

Turn out – turn out!!

Tekst: Arve Kristensen

Stand by platoon report to the square! Bråk i 1-20E checkpoint. Fijibatt tilkaller FMR for å forsterke CP'en etter at Hezbollah har nektet å levere fra seg våpen og truet CP-personell med håndgranat.

Ja, helt til fredag 18. februar måtte vi vente, før vi fikk kontingentens første skarpe turn-out. Meldingen gikk ut på at det var skuddveksling i 1-20E, og Fijibatt tilkalte hjelp fra Force Mobile Reserve. Vi rykket ut med to SISU'er, en norsk komplett og en finsk/fijiansk vogn. Da vi kom til Fijibatt HQ hadde «søta bror» vært så lur å forlate en lastebil midt i veien. Men den fikk vi fort vekk. Like etter ble vi stoppet av en liaison-offiser fra Leb Army, som sa at situasjonen var i ferd med å roe seg ned. Noe som senere viste seg å ikke holde stikk.

Truet med RPG-7

Plutselig rykket det frem 4-5 Hezbollah som ikke likte vår tilstedeværelse. En av dem trakk frem en RPG-7 og truet med å fyre av hvis ikke vi kom oss unna. Vi rygget da noen meter bakover, men det synest han tydeligvis ikke var nok. Troppsjef Ydstie vurderte da situasjonen slik at vogna skulle tømmes. Det gikk i en helvetes fart. Til og med korp Brenna fikk lov å forlate vogna!! Vi grupperte ut i nærområdet, og det hadde en heller uventet effekt på mannen med RPG'en. Han forsvant nemlig av syne. Deretter trakk vi oss tilbake til Fijibatt HQ, da forhandlinger var kommet godt igang mellom partene.

Streifskudd

Samtidig kom det fra den andre siden til franske VAB'er som ante fred og ingen fare. De kjørte rett inn i ormebolet, hvor de ble truffet av 30 skudd. Det resulterte i to punkterte dekk og et streifskudd på en av soldatene. Hezbollah avsluttet det hele med å skyte to RPG-granater over Fijibatt HQ. Det hele tok ca. to timer.

Geværmannsafari

Tekst: Arve Kristensen

Som kjent har Norplatoon/FMR arrangert geværmannsafari gjennom

nesten hele kontingenten. Dette for at også andre skal få lov til å ta del i det eksklusive miljøet her i FMR. Men det er ikke den hele og fulle sannhet, mine venner! Norplatoon har nemlig hatt mange gleder ved å invitere gjester hit. Vi har nemlig kunne sende flere ut på leave, noe som også har vært helt nødvendig på grunn av den høye beredskapen vi er pålagt å holde.

Vi retter derfor en stor takk til alle som har gjort det mulig for oss å dra ut av AO.

Her er en liten historie om da veksler-Schenken fra NORBATT var her. Vår alles kjære senior-korporal Jørn Hardy skulle prøve å lære Schenken noen enkle stridsdriller før han kunne være med i SISU'en, og Hardy spør:

«Har du vært borte i 84'en?», og da svarer veksler-Schenken:

«Nei, men jeg har vært borte i 77'en!!!!» (NEI, NEI, NEI!!!!)

UNIFIL's
beste utebar!!
(foto: Jørn
Hardy)

Jeg er som et dyr!!!
(foto: Frank Olsen)

Korp Egeland og
Pana (lillebror) i
den norske baren.
(Foto: Jørn Hardy)

Jul i Libanon

For mange var det nok noe spesielt å feire jul i et fremmed land.

Hjemlengselen kommer lett krypende...

Men feiringene ble gjort unna med tradisjonell julemat, gaver, kirkebesøk og det som hører julen til.

Som for eksempel en CP-vakt og noen timer i tårnet. Helt normalt det.

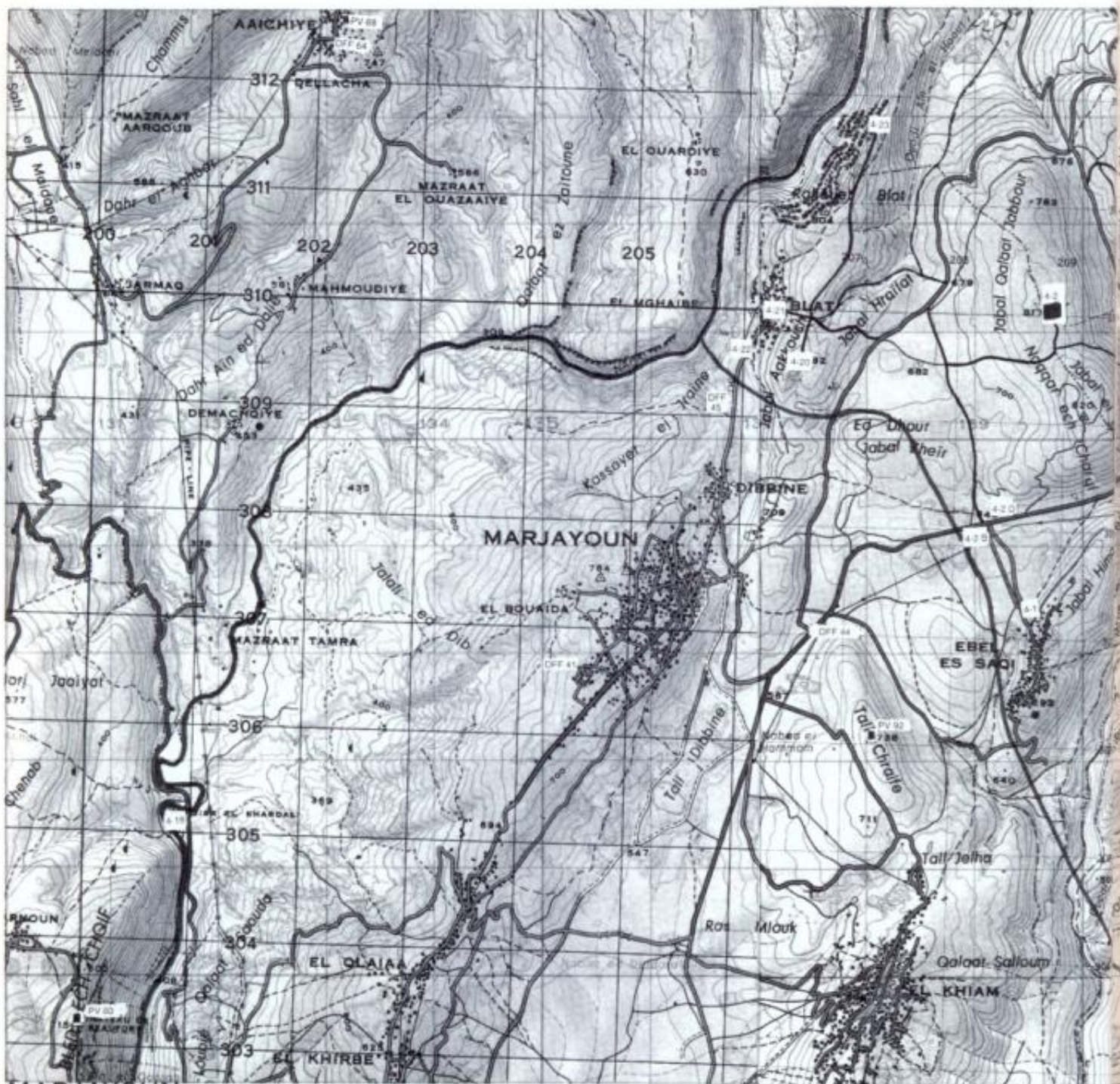
Lt Johansen gjorde stor suksess blant ungene i Kaoukaba da han kom ridende på et esel forkledd som en julesnisse. Den blå bereten måtte selvfølgelig være på. (foto: Lt Larsen)

Troppsstaben i Tr 1/Kp B slår til med tradisjonell julemat. Men hvor var Akkevitten og juleollet?

Også på 4-14 var det jul. Posisjonen var pyntet for å gi den riktige julestemningen. Fenrik Markhus (tv), Østereng, Olsen, Hoseth og Skeie

MARJAYOUN
1:25 000

Patrulje ble skutt av IDF

Av: Lt Larsen (tekst og foto)

Natten til den 27. desember 1993 var Cpl Helge Eliassen (patruljefører), Lt Øivind Berg (Vakthavende Offiser i Kp A/observatør), Gorm Bjørnar Hagen, Lars Oddvar Solberg, Kurt Ivan Johansen (hundefører) og hunden Hector ute på en rutinepatrulje ved byen Blate. Den kvelden mente IDF å ha observert en seks-manns patrulje i samme område. IDF varslet UNIFIL om at de ville skyte i det området patruljen befant seg i. Patruljen ble varslet, og satte i marsj tilbake til troppens HQ i Blate.

Lysglimt og eksplosjon

NORBATT protesterte umiddelbart mot at IDF skulle skyte inn i NORBATTs område, nettopp fordi patruljen var der. IDF trakk tilbake varselet, men for sent. I det samme opplevde de et lysglimt og en eksplosjon like bak seg.

Som å bli sandblåst

– Det var som om vi ble sandblåst bakfra, sa Berg etterpå.

Det var ikke tilfredsstillende dekning på stedet, så Eliassen ga ordre om fremsprang til neste samlingspunkt hvor det var dekning.

Fem mann og en hund løp det de var kar om. Rett før de får kastet seg i dekning rundt to store steiner, kommer nok en granat.

Tre av patruljens medlemmer var kommet i dekning på steinens østside, Hagen og Berg på steinens vestside, idet det smalt på nytt. Da var det bare hundre meter igjen til

sikker dekning. Det blir på nytt beordret fremsprang mot sikkert område.

Blodet fosset nedover armen

– Etter å ha løpt omtrent halvveis mot neste samlingspunkt, kjenner jeg en ekkel følelse av at det skvalper nede i venstre hanske. Jeg løftet

Cpl Eliassen fikk Forsvarets medalje for edel dåd for sin innsats som patruljefører.

armen over hodet, og blodet fosset nedover armen. Rett etter begynte også venstre ben å svinke, sier Berg.

Berg ropte at han var skadet. Solberg og Eliassen snudde på flekken, hentet ut Berg og begynte med førstehjelp. Da var Berg utmattet, men ved bevissthet. Samtidig løp Johansen ut av området med hunden, bandt den fast, og løp tilbake for å yte sitt. På veien tilbake hadde Johansen med seg troppens sanitetsmann

Hagen manglet

De fire var nå i sikkerhet, men Gorm Bjørnar manglet. Ingen viste nå hvor han var. Så hører de seks-syv geværskudd i luften. De ber kompaniet om lov til å gå inn i

området igjen for å hente Hagen, men får ikke lov. Ett par minutter senere fikk de lov til å gå inn i området igjen. Da hadde ledelsen påny vært i kontakt med israelerne som lovet å ikke skyte mer.

Solberg og Eliassen løper tilbake – uvitende om skytingen kommer til å fortsette – for å hente ut

Hagen. Eliassen blir stående på kanten for å lyse på Hagen mens Solberg går ned for å begynne med førstehjelp. Så kom den første SISUen til Kp A, og de tok over behandlingen.

Sendt til sykehus i Israel

Hagen og Berg ble i all hast kjørt til Falkehøyden hvor de fikk ytterligere behandling før helikopteret fløy dem til POLMEDCOY i Naqoura. Hagens liv var ikke til å redde.

POLMEDCOY sendte Berg videre til Rambam sykehuset i Haifa, hvor han ble operert og liggende til han kom til hektene igjen. Kaptein Anne Christophersen fulgte Berg og helikopteret fra Falkehøyden via Naqoura til Haifa, hvor hun ble værende for å bistå Berg.

Medaljer

Etter denne ulykken fikk Gorm Bjørnar Hagen post mortem den libanesiske medaljen for å ha blitt såret i strid, den libanesiske krigsmedaljen og det norske Forsvarets medalje for edel dåd. Lt Øivind Berg fikk den libanesiske medaljen for å ha blitt såret i strid og den libanesiske krigsmedaljen. Cpl Helge Eliassen fikk det norske Forsvarets medalje for edel dåd.

Alle besøkene...

Fra PIO's fotoalbum

Biskop Aarflot gjorde suksè da han ankom 4-26HQ med hjelm og vest i SISUen til Fenr Karlgård.

GIH, Generalmajor Sved var levende opptatt av hvordan gutta på 4-14 hadde det. Oberst Bratland og Fenrik Hagen bak.

GIH fant også veien til medaljeparaden i NMC. Der var også Generalmajor Furuhovde for å overrekke medaljer. Oberstløytnant Tinholt ser noe inneklemt ut, men kaffen og røyken virker vel beroligende...

På sånne medaljeparader kommer det mye gjester. I motsetning til NORBATT, så fikk NMC besøk av mange fra Leb Army, blant annet Gen.maj. Suleiman. De mest selebre på bildet her er vel Ob.It. Stensrud (president i NROF), Lt Mellgren og Lt Berg.

Her har Lt Hustoft fått besøk av det norske pressekorpsset, og gir en standard brief. «Nord retning så!» Odd-Sverre Knutsen fra FO P&I, Tor Eigil Stordahl fra Forsvarets Forum og Bjørn Christian Jacobsen fra FO P&I.

Etter den tragiske ulykken hvor Gorm Bjørnar Hagen ble drept, ble hans familie invitert ned på Forsvarets regning. Her får søstera Lin Hagen en tur i SISUen til Kp A.

– Bær medaljen med en soldats stolthet

Lt. Larsen (tekst og foto)

Etter at paraden var ferdig på «høyden», reiste Oberst Bratland rundt til endel posisjoner for å overrekke medaljene.

Gjestene på Fåkerøyden fikk se en kavalkade over gamle norske uniformer.

– Jeg vil benytte anledningen til å belyse den profesjonalismen offiserer og soldater i denne bataljonen utfører, spesielt ved vanskelige og utfordrende situasjoner, sa Force Commander General Major Furuhovde i sin tale. Han sa også at vi nordmenn har opparbeidet oss et godt rykte gjennom den profesjonelle og ansvarsfulle tjenesten som har vært utført siden 1978.

– Bær medaljen med en soldats stolthet, dere har fortjent medaljen for hardt og engasjert arbeid, sa Furuhovde.

– Må ha idealisme

– Man får ikke medalje for alminnelig arbeid man bytter mot penger. Her kreves det så mye mer, nemlig idealisme. Det er noe vi ikke klarer oss uten, sa Oberst Bratland i sin tale til mannskapene. Han understreket at UNIFIL-medaljen er noe ganske annet enn et idrettsmerke eller skarpskyttermerke.

– Det er tilfredsstillende å se så mye kjekk ungdom. Hvor jeg enn er, så nøler jeg ikke med å si hvor stolt jeg er over å være sjef for en sånn avdeling, sa Bratland.

Generalmajor Furuhovde delte ut medaljer på Tibnine Castle til gutta i NMC.

«Prinsessen som ikke kunne målbindes» var en populær underholdning hos NMC.

Soga om STABS KOMPANI KO

Kapt. Schei (tekst)

Lt Larsen (foto)

Oppe på Falkehøyden, nærmere bestemt mellom PI og SAN, ligger det et vinkelbygg. Der holder STKP's KPKO til.

Utenfra ser det ganske stille og fredelig ut, men inne er det et yrene liv. Her hylter det i telefoner døgnet rundt, og når vi har en kp-ass som er linje freak og har lagt opp telefoner over alt, så er det umulig å komme unna.

Her kommer alle henvendelser når det gjelder utstyr, leave

og ting som gjelder personell i STKP. Enkelte ganger er spørsmålene slik at vi oppfatter oss som oraklet i Delfi. Her arbeider 6 personer, 5 av disse bor også i bygningen.

Sjef for STKP er Maj Siggeir Bøen. Det er en sindig Bergenser som forsøker å holde Kp-Staben i ørene, han er levende opptatt av bridge, og prøver dessuten å overbevise resten av kp-staben om at det er 373 solskinsdager i året i Bergen og at BT er verdens beste avis.

NK i STKP er Kapt Hans Petter Sørgerd, født og oppvokst i Osen kommune i Sør Trøndelag, et lite og ubetydelig sted på kysten.

Hans store oppgave denne kon-

tingenten har vært å få Kp-Staben inn i fysisk trening. En forferdelig og vanskelig oppgave etter eget utsagn. Han er også utdannings- og ammunisjonsansvarlig for STKP.

Admoff i STKP er Kapt Asbjørn Schei og er ifølge ham selv Kp-Stabens mest sindige mann. Født og

Simonsen, er en liten og nett (lett å holde ren) befalssønn fra et eller annet sted i Nord-NORGE. Han er for tiden bosatt i Bergen og er sikkert den eneste der som abonnerer på Harstad Tidene. Hans største oppgave er å holde orden på leave-speilet, og det ser ut som en 3.

grads brannskade. Han bor på naborommet til Rasmussen og er like glad i dyna si, vi lurte på om det er en liten, men livskraftig stamme av tse-tse fluer i de to rommene, de gir som kjent, sovesyken. Veterinær er kontaktet.

Luringen i

oppvokst i tjukkeste inn-trøndelag, nærmere bestemt Steinkjer. Han prøver å holde orden i materiellflyten i STKP og BN-STABEN, men den største oppgaven er å holde styr på Admass, noe som er en meget krevende oppgave. Derfor er all den hvile på Ridderhallen nødvendig.

Admass er Fenr Dag Willy Rasmussen, han er en lang bengel i fra Skien, han elsker dyna si og er utrolig vanskelig å få opp om morgenen. Han har som oppgaver å holde orden på forbruksmateriell, FN-dollar, lønn og gjesterom. Ettersom han har disse oppgavene burde tittelen være husøkonom.

Kp-ass Fenr John Kristian

Kp-staben er Korp(ulent) Lars Braathen, en ekte Trønder født og oppvokst i sjølveste byen. Han er den eneste i Kp-Staben som ikke bor i bygningen. Han er forlagt i kokkepPrefaben og det vises på pondusen. Hans største oppgave er å stresse ned Kp-ass og trakte udrikkelig kaffe. Det kan sikkert bekrefte av andre i kompaniet.

Han er som Kp-assen også veldig glad i telefoner og ekstra linjer.

Lokalisert under Kp-Staben er også Mp-Laget men de kommer vi tilbake til i et eget stykke.

Så vi håper med dette at leserne har fått ett lite inntrykk av pers. galleriet i KP-STABEN.

MATERIELL- LAGET

Tekst:
Cpl Roger Solem

Materiellaget er en del av Trentropp, og holder til på Steinmyra. Vi betjener bataljonsdepotet, som igjen fungerer som en mottakssentral for materiell fra Norge og UNIFIL. Hver tredje uke drar vi til Beirut for å ta imot en Hercules som kommer fra Norge med materiell. Vi har også ansvaret for at pakkepost blir sendt fra Libanon til Norge, samt mottak av varer til blandt annet PX, Samband og Velferd.

Ved rotasjoner har vi også en finger med i spillet. Det er vår jobb å se til at nyankommet personell får sine Indian Bush uniformer, regntøy, splintvest og rent sengetøy.

Det er vel også en del av dere som har sett oss rundt i teig på pussgruppe-inspeksjon, og da sjekker vi standarden på det materiellet vi har ansvaret for. Det være seg senger, lamper, skap eller vifter.

Ellers er det vel bare å si at vi prøvde å hjelpe dere så godt vi kunne, så langt det lot seg gjøre, og takker dermed for oss på bataljonsdepot. Over til studio.

(alle fotos:
Lt Larsen)

Pte Bognøy, Lt Daae og Cpl Solem (bak)

En ny hard arbeidsdag har begynt...

BMR – Bataljonens Mobile Reserve

(Omtalt i norsk dagspresse som den mobile reserve-bataljonen)

Av Ronald Andersen, BMR

Litt vading i Hasbani-elven, men mest til ære for fotografen.

Etter handover-paraden XXXII var det en ny gjeng med mennesker, unge og gamle, som tok over det farefulle verv å bli soldater i denne sagnomsuste troppen. De ble innviet i tjenesten av noen gamle rever, soldater som var erfarne veteraner i de gjøremål som var tillagt dem av Sikkerhetsrådet i New York. I spissen for disse; 5-1, høvding på Camp Eagle.

De lærte om SISU'n, vogna som er det moderne

symbol på ridderens hvite hest. De lærte om den moderne ridders våpen; Browning QCB, Carl Gustav og MG'n. De lærte også mer trivielle leiroppgaver som tjenesten i 4-2 OP, tjenesten på tropps-ops'en og ikke minst tjenesten i leirvakta Falkehøyden.

Den tjenesten som de syntes mer viste troppens rette side var helt klart patruljetjenesten, både i ICA og NORBATT. Natt og dag, ut i all slags vær for å rekognosere og for å vise tilstedeværelse i UNIFIL AO.

BMR og FMR på NORBATT patrulje
(foto: Pte. Solheim)

I tillegg turer til vestre del av UNIFIL AO for å bli kjent på veinettet der borte. Det må sies at disse turene var meget populære blant soldatene.

I tillegg ble vognen brukt til eskorte, VIP-eskorte, pengetransport og selvfølgelig det oppdrag som soldatene var mest trent på; å forsterke og evakuere UN-posisjoner med prioritet til 4-18 OP og OP KHIAM. Utlastningsdrillene satt naglet i disse soldaters sjel. De var klar til å handle direkte på «sveiva» eller

vognalarmen for å løse de oppdrag de var tillagt. Disse soldatene, Guds tapre menn, krigere i fredens tjeneste, var et mangefarget puslespill av soldater med forskjellig bakgrunn, som alle hadde hatt en guttedrøm om å være den barske, tøffe filmhelten.

De prøvde så godt de kunne, disse ærefulle soldater. Det er opp til deres etterkommere å dømme om de lyktes.

Forpleining

– Juell sa vi skulle ha maten klar til i kveld...

Av: Roar Valbjørgholmen

Herdede karer, som ofte står overfor nesten umulige oppgaver. De kjemper en hvileløs kamp for å holde NOR-BATT i live. De jobber i allslags vær, med eller uten solbriller, de blir drevet rundt i leiren, ofte uten et sted å bo. Det spiller ingen rolle for de som er i forpleiningstroppen. De visste allerede da de vervet seg at dette ville bli knallhardt. Men her er gutta som setter hardt mot hardt. Er det fremdeles hardt kan

...så vi gjorde vårt beste...

...det så ut som om de likte det.

Etter seks kontingenter har Jelle fått næringsvett!

troppen:

det alltid kokes litt lenger. Hvorfor kokes ?

Jo, fordi de skal holde oss i live, ikke drepe oss.

Den delen av troppen som står for forsyninger, er en gjeng kroppsbyggere som har de største bilene i NOR-BATT. Ingen har så fine biler, og ingen er heller så stolte som disse forsyningscowboyene når de kjører. Og alt avhenger av dem, men de vet det. Kanskje det er derfor disse gutta er blitt så herdet. La oss håpe at de en dag får sitt eget sted å bo, slik at de kan slappe av.

Kjøkkensjefen er på plass.

En trofast gjest.

Sånn ser de ut, kokkene på Steinmyra. F.v. Baard Nilsen, Frode Bratseth, Ronny Andorsen og Paul Thomas Jenssen.

WE OWN

Hundetroppen, 4-8B

Av Lt Herlovsen, Sjef DOG

Er det hull i gjerdet på Steinmyra, bråk i CP'en, eller lur du på om det ligger en road-side i veikanten ? **KONTAKT HUNDETROPPEN !**

På DOG har vi 11 patruljehunder som er trent i patruljetjeneste, spor og beskyttelse/angrep. Hovedoppgaven er nattpatrulje, der hundeføreren med hund går som speideren først i patruljen. Hunden er et hjelpemiddel som markerer på lyd og lukt som ikke hører hjemme i teigen. Dette har smuglerene i Cheeba «smertelig» fått erfare. Flere anholdelser er nemlig gjort der i denne kontingenten. I motsetning til noen av de tekniske hjelpemidler en natt-

patrulje har, fungerer hunden også i regnvær og tåke. I en vinterkontingent er jo dette en stor fordel.....

Patruljehundførerens motto «We own the night» er ikke uberettiget, og slettes ikke for hundene, hvor flere av dem har fått sin tiende rekap. Også de andre i patruljen setter stor pris på hundens tilstedeværelse.

Foruten Cheeba er det fast stasjonert patruljehund i Blat, Hebbarie og Kaukaba. Sprengstoffhunden Aiko blir tilkalt ved «Falkeøye»

for å bekrefte, eller avkrefte om det er sprengstoff i objektet, eller den mistenkelige gjenstanden. Rutineoppdrag som klarering av Force Commanders biler, er en del av jobben. Vi har tre narkotikahunder tilknyttet DOG, hvorav to av dem til enhver tid er

THE NIGHT

avgitt til MP-Coy i Naqoura. Disse tre roterer ukentlig. De har sammen hele UNIFIL AO som sitt arbeidsområde, og gjennomfører narkosøk i tett samarbeid med MP. Det er gjort beslag av både narkotika og brukerutstyr, – dog ikke i NORBATT.

Vi må ikke glemme svenskene som er hos oss med minehundene sine. De er bare to, men gjør en stor innsats som det står respekt av! Måten de arbeider seg inn i et minefelt

er effektiv, og meget imponerende. De innebærer en betryggende sikkerhetsfaktor ved sin tilstedeværelse, ved for eksempel MEDEVAC. De forlater oss i slutten av mars. Hundene skal sannsynligvis til videre FN-tjeneste i Bosnia, førerene reiser hjem. Vi takker dem for den tjenesten de har gjort for oss her i NORBATT de årene de har vært her. De har glidd naturlig inn i miljøet her på Dogplatoon. Spesielt var de hyggelige å ha ved vår side da vi overhørte OL-sendingene på radioen... Til slutt takker vi kamerater og samarbeidspartnere for et innholdsrikt opphold, og ser frem til å møte dere igjen.

MP-laget i NORBATT

Tekst: Fenrik Bjørn Kristengård

Fra vår fremskutte posisjon på Falkehøyden har MP-laget vært med på det meste som har skjedd. Det har vært et hektisk, men morsomt halv-år. Vi har totalt etterforsket ca 150 saker i løpet av kontingenten. Hovedtyngden har vært trafikk saker, beruselse, claims fra sivile, og vådeskudd. Blant de største sakene var «skytteulykken» i Blat, mineulykken med svenskene og avhøret av AE som overga seg på 4-7C OP.

MP-laget hadde også mange rutineoppgaver som for eksempel stengningen av barene i Saqi, bagasje-kontroller ved leave-reiser, tailing

MP-laget sjekker bagasjen før FN-Ola reiser på leave. (foto: Kaptein Dypvik)

av DFF MP, promillekontroller, trafikk kontroller, hand-over av beslaglagte våpen osv.

Vaktbelastning og arbeidsmengden har til tider vært meget stor, men det har vært en skikkelig stå-på holdning i laget, og vi har fått

jobben unna. Mottoet for laget har vært: «MP er best». Dette mottoet har vi greid å holde hele kontingenten, og vi kan jo nevne at vi blant annet ble kompanimestere i Volleyball.

MP-laget har bestått av (fra venstre): Sindre Mittet, Kenneth Jansson, Håkon Evenstad, Jon Ola Stokke, Monica Pedersen, Fenrik Bjørn Kristengård, Yvonne Vikersveen, Løytnant Lasse Kristiansen.

Assene på Myra

Av: Roar Valbjørghøy, St Kp

Inne på Steinmyra møtte den utsendte medarbeideren for kontingentbok XXXII en arbeidsslitt krok. Denne stakkars kroken var Roger Solem.

– Hva er det med deg da, som er så liten, mager og arbeidsslitt? spurte den utsendte.

– Å du skjønner at Kwart'n pisser meg så fælt rundt at jeg ikke får tid til å få i meg hverken vått eller tørt. Men gå ned på velferdskontoret og snakk med Børge Pedersen, han er enda magrere og sliten enn meg, sa kroken.

Der satt en liten og unnselig gammel kone. Hun minte mest om teskje kjerringa. Hun kunne fortelle om en kar som visstnok skulle være så mager og arbeidsslitt at man hørte det knake når han gikk.

Den utsendte tok bena fatt for å finne Børge. Og jammen var det ikke sant. Inne blant en hel del befal fra BN-Staben fant han en liten grinete kar med stikkende øyne. Han bar tydelig preg av underernering. Siden det ikke var stort å få ut av Børge, så gikk den utsendte inn på reisekontoret.

Den utsendte gikk ut for å lete. Langt om lenge kom han opp til et avsidesliggende kontor. Her holdt AMM-Laget til. Da han stakk hodet inn døra trodde han ikke sine egne øyne. Der satt det ikke bare en, men to magre kroker. De het John Martin og Helge. Helge, som var så liten og mager at det gikk gjetord i syv prestegjeld, satt og spiste på en suppe kokt på tomhylsler.

Han mente at selv om smaken var stram, var det ikke mye næring i kosten.

– Hadde det ikke vært for den store, stygge og enorme børseassen, hadde vi kanskje hatt det godt vi også, sa Helge.

Og siden den utsendte ikke torde å besøke den stygge børseassen i frykt for å bli spist opp, vil det nok fortsatt være slik på Steinmyra. Snipp snapp snute.....

Berging av sivil bil i Ferdis.
(foto: Andersen)

- Vaskinga er sjekket og funnet i orden. Nå kan dere velte bilen opp på veien igjen.
(foto: Haugen)

Det er Cpl Larsen som tar strømmen
(det er Lt Larsen som tar bilde).

NORBATT workshop

Av: Roar Valbjørgsløkken

Skal du ha 14-dagers ? Da må du ha med den blå boka og kilometerstand. De fleste som har vært på bilverkstedet i Saqi har vel hørt dette.

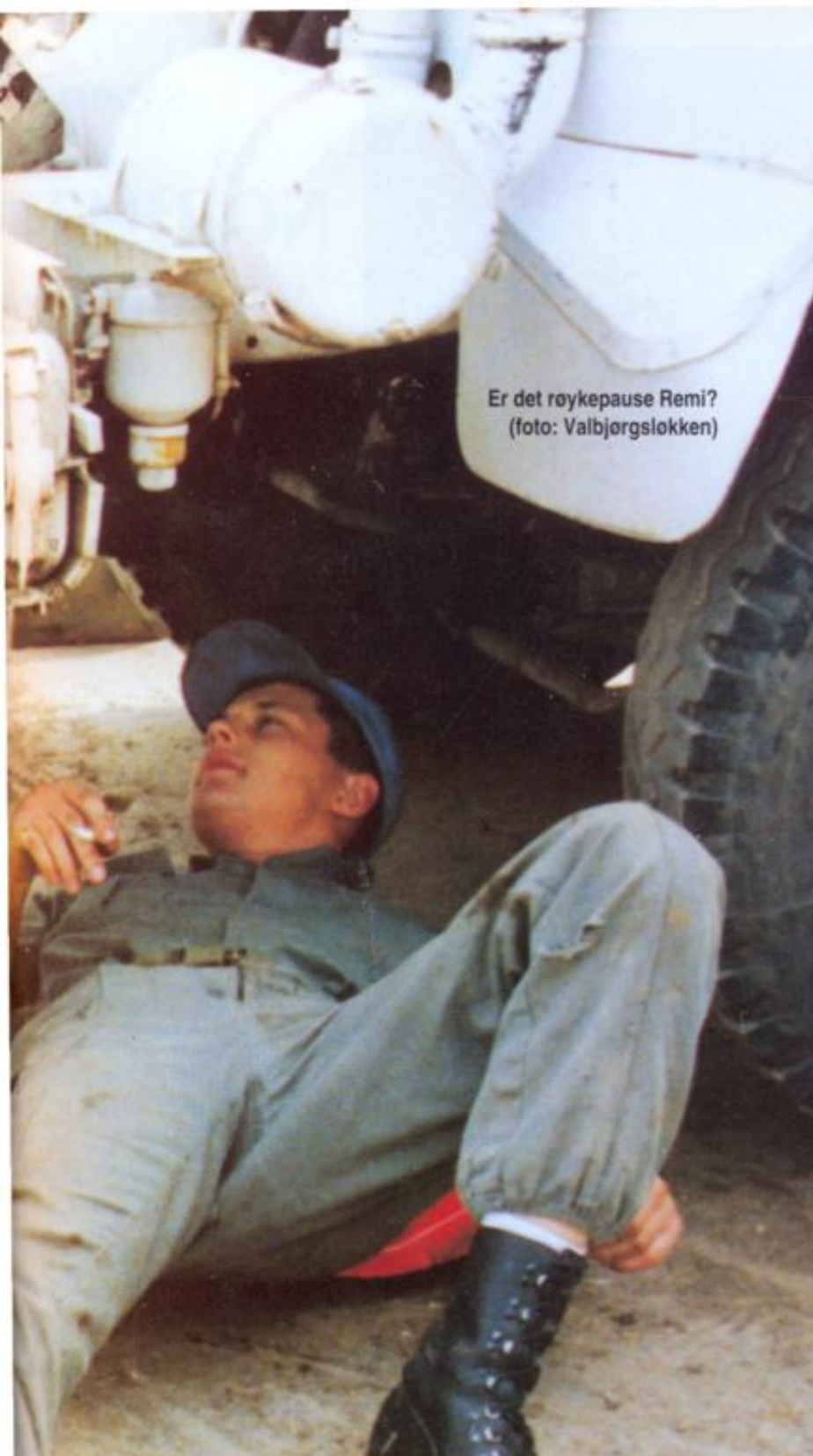
Cpl. Per Arne Veka har kontroll på når bilene skal ha ettersyn, og noen får seg en støkk når de får vite at bilen skal til NMC på service. Foruten 14-dagers utfører verkstedet også «mindre» reparasjoner.

På NBWS ligger også APC verkstedet i NORBATT. Her får SISU og VAB sine ettersyn. Etter A og B service skal de prøvekjøres, og dette har vært gjort med vekslende hell. Eller hva sier dere Fenrik Lund og Korporal Holt ? Heldigvis har NBWS også to bergingsbiler slik at SISU og andre kommer på veien igjen, når de har tatt en tur i grøfta. Skulle det bli mørkt, så gjør ikke det noe, fordi da kaller vi bare opp AGG.MEK, så kommer de med lysstøtte. Dette være seg biler i grøfta eller MEDEVAC. De holder nemlig også til på NBWS. Det er de som står for at PC-en din slukker omtrent midt på dagen hver eneste dag. Dette er en følge av aggregat-sjekken som må utføres daglig. Fy! Lt. Lund, dette kunne vel gjøres kl. 0400 når nesten ingen bruker PC ?

Delelageret er et kapittel for seg selv. Ifølge Fenrik Moe så er det til tider kontroll på hvilke deler som er på lager.

Dessuten jobber det en kjølemekaniker og noen elektrikere her, men de er nesten ikke verdt å nevne.

På NBWS er det ofte sett endel befall, som ingen helt vet hva driver med. Sikre kilder vil ha det til at de tar service på Game Boy. Dette kan ikke utelukkes.

Er det røykepause Remi?
(foto: Valbjørgsløkken)

- Nå får du se til å jobbe Haugen.
(foto: Valbjørgsløkken)